

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 234. Quid sit actio depositi contraria, cui & ad quid ea competat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

ditatis. *L. 1. §. 36. ff. h. t. Lauterb. §. 22. Muller. l. c. lit. v. ita ut, si res deposita sit individua, uni eorum petenti, si idoneam cautionem præstet de eo, quod supra suam sortem accepit, tota restitui possit. L. 14. ff. h. t. & ibi Castrenf. & Salicet. Carpz. l. 5. resp. 14. n. 10. Mantic. loc. cit. n. 2. Mull. loc. cit. lit. s. Lauterb. loc. cit. Si verò res fuerit dividua, uni hæredum petenti, etsi cautionem offerat sufficientem, restitui non debet. Arg. l. 1. §. 36. ff. & l. fin. C. h. t. Mull. l. c. cit. e. Lauterb. cit. §. 2. ubi is secus esse ait, seu totam restituendam, si major pars hæredum, cui nimirum pars major hereditatis competit, petat, & convenientem cautionem præstet, pro qua citat l. 14. ff. h. t. Mantic. cit. n. 2. Salicet. Castrenf. & alii. De cætero, quòd si ea uni eorum etiam caventi, reddita, reliqui cohæredes habent contra depositarium actionem depositi ad suas portiones petendas; uni tamen, etiam non caventi, suam portionem reddere debet. Arg. cit. §. 36. junctâ l. fin. C. h. t. AA. iidem LL. cit. cum Carpz. cit. resp. 14. & Donell. in cit. l. fin. num. 1. quam partem retinet, & nihil ex ea communicare tenetur cohæredibus, dum reliquæ partes apud depositarium pereunt, aut is ex inopia reliquos hæredes excludit. Mull. loc. cit. lit. §. juxta l. fin. C. h. t. & ibi Donell.*

Quæst. 232. Contra quem competat actio depositi?

Resp. Competit ea contra depositarium *l. 16. §. 21. §. 1. §. 14. ff. h. t.* quòd si apud plures quis deposuerit, & omnium fidem in solidum secutus sit, datur actio depositi contra singulos in solidum. *L. 1. §. 43. ff. h. t.* Si autem fidem singulorum in solidum non est secutus, sed communi periculo apud plures deposuit, singuli pro rata tenentur, nisi singuli dolum commiserint; tunc enim contra singulos in solidum agi potest. Lauterb. §. 26. remittens ad Salicet. & Castrenf. in cit. l. 1. §. 43. Datur quoque contra hæredes depositarii, qui si plures sint, pro portione hereditatis, in solidum verò tenentur ex dolo defuncti; etsi enim ex delictis defuncti aliàs non tenentur hæredes, nisi in quantum ad eos pervenit; aliud tamen est, ubi ex contractu vel rei perfectione descendit. *L. 7. §. 1. ff. h. t. Mull. l. c. citans Franzk. h. t. n. 103.* Quòd si hæredes ex dolo suo conveniantur, is, qui dolum admisit, in solidum tenetur si plures dolum commiserint in partes solum obstricti erunt, dum res est dividua, in solidum, dum est individua. *L. 22. §. duo. ff. h. t.* uti etiam, si res divisibilis quidem, sed divisa non retinet nomen & formam. V. g. Lanx. Mull. l. c. Si verò res restitui nequit, sed agatur ad æstimationem, & singuli hæredes sint solvendo, ad partem agi potest contra singulos. Mull. *ibid.* citans Carol. Molina. *de divid. & individ. p. 3. n. 245.* Id verò speciale est, quòd in deposito miserabili (quale est, dum ingruente v. g. incendio, tumultu, naufragio, ruina similivè casu fortuito sine præelecta voluntate ex mentis consternatione apud aliquem res deponitur; sic dictum, quòd deponens miserè affligitur, dum non habet satis temporis ad eligendum vel certum locum vel personam & ideo misericordiâ dignus. Mull. l. c. th. 42. lit. a. cum Harprecht ad §. 17. *Inst. de act.*) contra hæredes ex dolo defuncti datur actio depositi in simplicum, etsi intra annum agatur; ex dolo verò eorum proprio, dum depositum negant (non enim ut Muller. cit. lit. n. indifferenter agi potest in hoc casu actione in du-

R. P. Lewr. *Jur. Can. Lib. III.*

plum, nisi dum depositarius ejusve hæredes negant depositum tale miserabile) datur in duplum. *L. 1. §. 1. §. l. 18. ff. h. t. Franzk. ad ff. h. t. n. 105.* Lauterb. §. 28. Muller. l. c. lit. §. & n. ubi etiam, quòd hæc actio respectu depositi miserabilis sit mixta, partim rei persecutoria & pœnalis, eò quòd rem depositam & simul pœnam persequatur. Quòd verò non semper in hoc casu dicitur pœna dupli, inde est, quòd actor id non petat, vel quia istiusmodi homines perfidi esse solent pauperes; vel etiam quia Judex nescit. Muller. l. c. cum Brunem. Non tamen competit hæc actio depositi contra tertium, penes quem res deposita existat; quia est actio personalis, & competit tantum adversus eum, qui nobis ex hoc contractu est obligatus. Lauterb. §. 25. Sic non competit adversus eum, penes quem primus depositarius rem iterum deposuit custodiendam. *L. 16. ff. h. t.* tunc enim ait Lauterb. juxta cit. *L.* deponens agit cum primo depositario, ut actiones sibi competentes, intellige, contra secundum illum depositarium sibi cedat. Sic item non competit contra possessorem singularem, qui mutuo aut alio titulo res depositas recepit à depositario. *L. 8. C. h. t. Lauterb. §. 28. in fine. Muller. l. c. th. 40. lit. a.* Secus est de successore universali, utpote qui personam defuncti representat, ut Idem. Licitum tamen est deponenti ejusque hæredi res eas apud possessorem singularem existentes vindicare (intellige actione rei persecutoria) cit. l. 8. junctâ l. 8. C. ad exhibendum. Dari tamen etiam quandoque actionem depositi seu propter depositum ex *L. aquila* contra eum, qui causam dedit, quòd res depositæ ablatae sint à depositario, ait Muller. l. c. exemplificante hoc ipsum Brunemann. Poterit etiam actione depositi conveniri fidejussor, si quis intervenerit. Muller. l. c. juxta l. 1. §. 14. ff. h. t. ubi, dum dicitur, quòd actio depositi nascatur contra fidejussorem, antequam dolum committatur, intelligendum id esse de actione depositi, quæ tendit ad restitutionem rei; cum hæc statim nascatur factò deposito, ait Muller. juxta quod declarat Bartol. & Bald. in l. si stipulatus. §. qui lancem. ff. de solution.

Quæst. 233. Ad quæ detur actio, depositi directa?

Resp. In hæc actionem venit res deposita cum fructibus & omni causa restituenda. *L. 1. §. 24. l. 38. §. 10. ff. h. t. Carpz. l. 4. resp. 55. n. 3. Lauterb. h. t. §. 30.* usura etiam seu interesse, quòd debetur ex mora, vel etiam quæ debentur ex pacto, non verò ex solo usu rei depositæ concessio. Lauterb. l. c. singula stabillens juris textibus, quem vide. In summa datur hæc actio ad omnia, ad quæ reddenda & præstanda deponenti obligatur depositarius. De quo vide dicta *in. preced.* in hoc puncto de commodatario.

Quæst. 234. Quid sit actio depositi contraria, cui & ad quid ea competat?

Resp. primò: Actio hæc, quæ interdum etiam appellari solet judicium contrarium. *L. 5. ff. h. t.* atque civilis, bonæ fidei, rei persecutoria, nunquam pœnalis nec famosa. *L. 6. §. fin. ff. de his qui not. infam.* Lauterb. in ff. h. t. §. 40. ortum ducens ex hoc contractu, non principaliter & directè, sed secundariò & minùs principaliter, ut Idem, describi potest, quòd sit actio personalis, competens adversus deponentem depositario ejusque hæredibus ad indemnitate nomine depositi ab eo consequendam. cit. *L. 5. h. t.*

R 2

2. Resp.

2. Resp. secundò: Competit & conceditur ad omnè id, quod nomine seu occasione depositi depositario abest seu decedit. *cit. l. 5. Lauterb. §. 42.* quod tamen damnum in hoc iudicio contrario non æstimatur per iuramentum in litem. *cit. l. 5. Lauterb. loc. cit.* Sic itaque datur ad exigendas à deponente expensas necessarias, id est, tales, quas nisi fecisset depositarius, res deposita periisset, vel deteriorata fuisset (unde etiam in hoc casu retentio rei, usque dum hæ soluta, locum habet & licita est, etsi compensatio sit prohibita secundùm dicta supra; cum in genere eatenus admittatur ea retentio, quatenus quid in actionem depositi contrariam venit, quidquid enim contrario iudicio peti & obtineri potest, id etiam per retentionem servare potest, qui directo iudicio convenitur. *L. 18. §. fin. ff. commodati. L. 15. §. 2. de furt. Muller. loc. cit. th. 44. lit. C.*) non tamen ad expensas utiles tantum, nisi has fecerit de voluntate deponentis tacita vel expressa; cum enim eas facere non pertineat ad officium depositarii, iudicio contrario repeti non possunt. *Muller. loc. cit.* ubi etiam, quò depositarius tanquam utilis negotiorum gestor exposita à se ex pecunia apud se deposita in alimenta studia aliosve usus filii deponentis restituere non teneatur, nisi id fecerit præter voluntatem deponentis. Sic etiam servus depositus dum depositario furtum fecit, datur hæc actio contra deponentem ad damnum hoc resarciendum depositario. *L. 31. ff. de pignor. Act. Lauterb. §. 42.* idque, etiamsi deponens ignoraverit, servum esse furem; cum deponens etiam ex levissima culpa teneatur. *Lauterb. loc. cit.* Item datur hæc actio ad restituendum damnum, si quod passus depositarius ex eo, quòd res vitiosa apud eum deposita. De quo vide dicta quòd ad hoc de commodatario.

Quæst. 235. An & que actioni depositi directæ opponi possint, & morari executionem?

Resp. Cùm causa depositi summaria sit, & paratissimam executionem habeat, celeriterque causâ summaria cognita sit procedendum, & restitutio facienda. *L. 11. C. h. t. Menoch. de arb. l. 2. centur. 2. cap. 184. Wesenbec. conf. 26. & alii, quos citat & sequitur Muller. cit. th. 44. lit. C.* nisi fortè ipsa probatio depositi majorem indaginem exigat; v. g. facienda per testes; tunc enim requiritur processus ordinarius. *Ruland. tr. de commiss. l. 4. p. 4. c. 4. num. 35. Muller. loc. cit.* cum examen testium fieri nequeat sine solenni processu, hoc est, sine libello & litis contestatione. Idem cum Boër. *in c. venerabilis. de exceptione. n. 70.* exceptio non numeratæ pecuniæ, aut rei non traditæ contra instrumentum depositi in hoc iudicio directo depositi locum non habet. *Coler. de process. execut. p. 3. c. 1. a num. 23. Muller. loc.*

cit. Lauterb. §. 37. qui tamen ait, hoc ipsum non sine ratione de jure civili in dubium revocari à Bachov. & aliis; dum volunt Judicem jure civili ex tali instrumento, quod tantum vim probationis habet, non posse adhuc sine libello & sententia procedere ad executionem. De cetero deponenti ad impediendam celerem executionem opponi non potest exceptio dominii, & quantio moveri, num sit dominus rei depositæ nec no. *L. 1. §. 39. ff. h. t. Klock. vol. 1. conf. 47. num. 9. Muller. loc. cit.* nisi tamen Judex hanc exceptionem ad probandum admisserit, aut deponens passus sit eam in iudicium deduci, & litem desuper contestari, ut Idem cum Trentacing. *iii. depositi resol. 1. num. 4.* uti etiam depositario, dum is se Dominum rei dicit, & ad id probandum in continenti aut ad breve tempus illud ei indulgendum dicit, citato pro hoc Menoch. *de recuper. possess. remed. 1. num. 119.* Neque rescriptum aliquod moratorium opponi potest actioni depositi. *Freundeb. tr. de rescrip. moral. tit. 7. concl. 39. num. 1. §. 15. Trentacing. Caroc. & alii, quos citat & sequitur Muller. loc. cit.* nisi fortè depositum sit fictum & simulatum, præfixo illi hoc nomine, ut majoribus fruatur privilegiis, dum reipsa est alius contractus; v. g. mutui. *Mull. citans Cuchum tr. de morat. prescrip. n. 80.* Neque depositum arrestari, aut per tertium denunciatione seu inhibitione ejus restituito impediari potest. V. g. Titio creditore deponentis dicente: prohibeo ne Caro reddas illud, priusquam is mihi solverit; sed hæc inhibitione non obstante res illico & occisimè restituenda deponenti. *Novell. 88. c. 1. auth. sed jam cautum. C. depositi.* modò is caveat seu satisdet, ut Cujat. *ad cit. Novell. Mull. loc. cit.* Potest tamen propter debitum deponentis executio rei judicatæ in res penes alium depositas & in eum finem dicta inhibitiō fieri à Judice. *L. 15. §. 12. ff. de re judic. Mull. loc. cit.* cum Salgad. *in Labyrinth. Creditor. p. 1. c. 2.* & sic, si inhibitiō judicialis facta & tendit ad executionem rei judicatæ valet. Quadrimestrum verò illud, quod aliàs miserationis gratiâ indulgetur. *L. fin. C. de execut. rei judic.* non datur depositario ad reddendum depositum. *Costal. ad l. 1. ff. h. t. Treutler. vol. 1. d. 26. th. 7. lit. C.* nisi depositum sit irregulare, & usus rei depositæ concessus; tunc enim omnis dilatio deneganda non est *Muller. loc. cit.*

Quæst. 136. Quomodo depositum finitur?

Resp. Finitur mox à revocatione facta per deponentem, quæ revocatio ab eo fieri potest, quodocunque ei libuerit, & eâ facta statim depositarius restituere tenetur. *L. penult. C. h. t.* Item expirat mox, ac res deposita casu fortuito perit apud deponentem. *Muller. loc. cit.*
in fine.